Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. G. Cazacu)
Dosarul nr. 3a-800/25 (2-23107751-02-3a-04032025)

D E C I Z I E

07 mai 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

Completul de Contencios Administrativ în componența:

Preşedintele completului, judecătorul	Sîrbu Victoria
Judecătorii	Bostan Angela și Cașcaval Andrei
Grefier	Negrei Corina

examinând în ședință închisă, apelul declarat de ***** împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 octombrie 2024, adoptată în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de ***** către Inspectoratul General pentru Migrație, terț Serviciul de Informații și Securitate, cu privire la anularea actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

C O N S T A TĂ :

Pretențiile reclamantului:

La 26 iulie 2023 ***** s-a adresat cu o acțiune în contencios administrativ către Inspectoratul General pentru Migrație, terț Serviciul de Informații și Securitate, cu privire la anularea actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

În motivarea acțiunii depuse a indicat că, la 26.05.2022 *****, a depus o cerere la Direcţia azil şi integrare pentru acordarea unei forme de protecţia în Republica Moldova, fiind deţinut în Penitenciarul nr.13, mun. Chişinău.

Relevă că, motivul esenţial care a stat la depunerea cererii menţionate mai sus, derivă din faptul că *****, solicitantul formei de protecţie este cetăţean al Ucrainei, originar din regiunea *****, Domiciliat în or. Harkov, iar plecarea lui în afara ţării de origine este din cauza conflictului armat care a început la data de 24.02.2022.

Afirmă că, la 30.06.2023 de către Direcţia azil şi apatridie, i-a fost adus la cunoştinţă decizia privind respingerea cererii de azil.

Relatează că, la 24.02.2022, teritoriul Ucrainei a fost atacat într-o escaladă majoră de forţele militare ruseşti, îndeosebi o concentraţie deosebită a atacurilor a fost efectuată asupra regiunilor Doneţk şi Luhansk, iar atacurile aeriene si invazia terestră a forţelor ruseşti, atât cât si altercaţiile acestora cu armata ucraineană, a pus în pericol viața civililor din zonă, distrugerea infrastructurii, iar Ucraina a decretat legea marţială și a ordonat o mobilizarea generală pentru înrolarea tuturor bărbaţilor apţi de luptă, din aceste considerente, reclamantul fiind tata a cinci copii minori, care locuiau nemijlocit în epicentrul ascensiunilor militare (regiunea Doneţk), a găsit de cuviinţă să întreprindă toate măsurile posibile ca să ducă familia s-a într-un loc sigur, pentru a le asigura integritatea vieţii.

Susține că, la prima ocazie de a putea părăsi zona de conflict, la data de 07.03.2022, acesta împreună cu cei cinci copii minori şi mamele acestora, au părăsit teritoriul Ucrainei, cu speranţa că atacul armat al Federaţiei Ruse vor înceta, va fi găsită o cale paşnică care să asigure întoarcerea acestora în ţara de origine şi în zona unde locuiau.

Menționează că, în cererea depusă de ***** la data de 26.05.2022, a comunicat motivele solicitării cererii de azil, făcînd referire la zona din care provine, faptul că motivul de bază a fost asigurarea securităţii copiilor minori, fapt la care Direcţia de azil şi apatridie nu a menţionat nici unul din aceste elemente în motivarea Decizie nr. 3630/22/DAA din 28.06.2023.

Declară că, solicitarea reclamantului de a i se acorda o formă de protecţie nu trebuie tratată doar la nivel teoretic, nu trebuie tratată la nivel politic sau alte aspecte care îngrădesc dreptul acestuia la asigurarea securităţii şi integrităţii acestuia.

Comunică că, legea marţială este un sistem legal care este folosit (de obicei după un anunţ oficial) atunci când o autoritate militară preia controlul în locul administraţiei civile obişnuite. Legea marţială este impunerea controlului militar direct asupra funcţiilor civile normale ale guvernului, iar deobicei legea marţială suprimă unele dintre drepturile individuale ale cetăţenilor, limitează durata unui proces și prevede pedepse mai dure decât în mod obişnuit, de cele mai multe ori, puterea judecătorească este exercitată de tribunale militare, numite curţi marţiale. Deasemenea, autorităţile pot să dispună lipsirea de libertate a anumitor indivizi fără a fi nevoie de o condamnare judecătorească. Susține că, de la începutul războiului, legea marţială a fost decretată deja de 6 ori.

Invocă că, prin cererea depusă la data de 26.05.2022, la care face referire şi Direcţia, reclamantul a solicitat acordarea unei forme de protecţie, care să-i asigure securitatea şi să i se ofere azil pe teritoriul Republicii Moldova, însă Direcţia în motivarea s-a face referire doar asupra unei forme de protecţie, statutul de refugiat, iar pentru a elucida aspectul dat, face trimitere la Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, care reglementează cadrul legal privind

solicitanţii de azil, beneficiarii unei forme de protecţie şi autorităţile competente în domeniul azilului.

Afirmă că, în sensul art.3 al prezentei legi, azil semnifică instituţie juridică prin al cărei intermediu statul oferă străinului protecţie, recunoscîndu-i statutul de refugiat şi acordîndu-i protecţie umanitară, protecţie temporară sau azil politic; a) persoane care au părăsit zone de conflict armat sau de violenţă endemică, or ***** nu a părăsit o zonă de conflict armat.

Declară că, conform prevederilor statutului de refugiat, la nivel teoretic, fiind ignorat în totalitate aspectul real al situaţiei şi al zonei geografice de unde este de origine reclamantul, Direcţia face trimitere asupra faptului că solicitantul de azil nu întruneşte careva condiţii prevăzute de Convenţia din 1951.

Susține reclamantul că, în sensul art.3 al Legii nr.270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova enumeră următoarele, protecţie umanitară - formă de protecţie acordată, conform art. 19 cetăţeanului străin sau apatridului din alte motive decît cele prevăzute de Convenţia de la Geneva din 28 iulie 1951; statut de refugiat - formă de protecţie, recunoscută de Republica Moldova, a cetăţeanului străin sau apatridului care întruneşte condiţiile prevăzute în Convenţia privind statutul refugiaţilor, încheiată la Geneva la 28 iulie 1951, precum şi în Protocolul privind statutul refugiaţilor din 31 ianuarie 1967.

Precizează că, ***** întruneşte în totalitate statutul de refugiat, deoarece dumnealui este cetăţean al statului Ucraina, unde în plină desfăşurare sunt acţiuni militare, originar din zona Donenţk, unde se duc lupte militare zi de zi pentru ocuparea teritoriului, respectiv există pericolul iminent de a fi persecutat pe motive de rasă sau naţionalitate, iar Direcţia a adus ca argument situaţia la general despre situaţia din Ucraina, dar nu a făcut nici o referire în contextul situaţiei concrete că ***** este originar din regiunea *****, Domiciliat în or. Harkov şi care este sitaţia reală în regiunea respectivă.

Indică că, Direcţia azil şi apatridie a ignorat arbitrar toate faptele şi circumstanţele invocate de către reclamant în motivarea decizie de respingere a cererii de azil, deoarece nu le-a combătut prin probe utile, pertinente şi concludente, sarcina probaţiunii în cazul respectiv aparţinînd Inspectoratului General pentru Migraţiune, Direcţia azil şi apatridie, iar reieşind din cele relatate în motivarea soluţiei, rezultă că Direcţia azil şi apatridie nu a examinat obiectiv sub toate aspectele circumstanţele pricinii, deoarece prin motivarea soluţiei, soluţia se contrazice cu dispozitivul hotărârii, sau prin motivarea soluţiei încearcă să-şi justifice hotărârea adoptată în cauză. Astfel nu este clar ce măsuri au fost întreprinse de Direcţia azil şi apatridie în vederea verificării celor invocate în decizie.

Consideră că, au fost întrunite de către reclamant condiţiile prevăzute de art.44 al Legii privind azilul pentru acordarea beneficiului de dubiu (principiu

procedural aplicat persoanei care întruneşte condiţiile art. 44 care prevede că, atunci când o parte din motive sau când toate motivele invocate în cererea de azil, care ar justifica acordarea unei forme de protecţie, nu sânt probate cu documente sau cu alte dovezi, se acordă beneficiul dubiului dacă sânt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiţii:

a) solicitantul a depus toate eforturile pentru a-şi susţine cererea de azil;

b) toate elementele relevante afate la dispoziţia solicitantului au fost prezentate, iar lipsa unor astfel de elemente a fost justificată în mod rezonabil - (reclamantul în acest sens a participat la interviu şi toate procedurile solicitate);

c) declaraţiile solicitantului sânt considerate coerente şi plauzibile şi nu sânt contrazise de informaţiile din ţara de origine, relevante pentru cazul acestuia - (conform anexelor prezentate şi situaţiei reale din regiune, au fost argumentate pe deplin declaraţiile reclamantului);

d) solicitantul a depus cererea de azil cât mai curând posibil, iar eventuala întârziere este justificată prin motive întemeiate - (imediat cum a fost perceput un pericol iminent asupra persoanei sale, reclamantul a depus cerere de azil);

e) credibilitatea generală a solicitantului a fost stabilită- (anterior în cerere am argumentat concluziile apărării pe marginea declaraţiilor reclamantului şi pe marginea credibilităţii reclamantului).

Solicită reclamantul *****, anularea deciziei Inspectoratului General pentru Migrație 3630/23/DAA din 28.06.2023, cu obligarea Inspectoratului General pentru Migrațiune de a emite un act administrativ individual favorabil.

Poziţia instanţei de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 octombrie 2024, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către *****, reprezentat de avocatul Timotin Iulian împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, terț Serviciul de Informații și Securitate, privind anularea deciziei nr. 3630/23/DAA din 28.06.2023 privind respingerea cererii de azil.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 04 noiembrie 2024 *****, a declarat cerere de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 octombrie 2024, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea reclamantului să fie admisă.

Termenul de declarare a apelului:

Potrivit art.232 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, apelul se depune la instanţa de judecată care a emis hotărîrea contestată în termen de 30 de zile de la pronunţarea dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic.

Motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărîrii motivate.

Din materialele cauzei rezultă că, dispozitivul hotărârii instanţei de fond a

fost pronunțat public la 21 octombrie 2024, apelul fiind declarat la 04 noiembrie 2024, la 03 ianuarie 2025, apelantul ***** prin intermediul avocatului Timotin Iulian a recepționat hotărârea motivată, iar la 03 februarie 2025, a depus motivarea apelului, astfel Colegiul constată că, apelul nemotivat și apelul motivat au fost depuse în interiorul termenului legal.

Argumentele participanților la proces:

În motivarea cererii de apel a reiterat apelantul aceleași temeiuri de fapt și de drept ce au fost expuse în cererea de chemare în judecată din 26 iulie 2023, invocând totodată că hotărârea instanţei de fond este nefondată şi neîntemeiată, alte argumente noi cu privire la netemeinicia hotărârii primei instanțe nu au fost invocate.

La 06 mai 2025 Inspectoratului General pentru Migrație a depus referință asupra apelului declarat de apelantul *****.

În ședința instanței de apel reprezentantul Inspectoratului General pentru Migrație, Armanu Igor, a pledat pentru respingerea cererii de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Apelantul ***** și terțul Serviciul de Informații și Securitate în ședință nu s-au prezentat, fiind citați legal despre data, ora și locul examinării cauzei, astfel în temeiul dispozițiilor art. 239 alin. (2) Codul administrativ, Completul a decis examinarea cauzei în lipsa apelantului și terțului.

Aprecierea instanţei de apel:

Potrivit art.195 Codul administrativ, procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art.169–171.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, examinînd cererea de apel, instanţa de apel adoptă una dintre următoarele decizii – respinge apelul.

Potrivit art.194 alin.(1) Cod administrativ, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

În conformitate cu prevederile art.231 alin.(2) din Codul administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit art.219 alin.(1) – (3) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor

necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

În corespundere cu prevederile art.221 alin.(2) din Codul administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Prevederile art.220 alin.(1) Cod administrativ, stabilesc că, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87–93.

Din conținutul art.93 din Codul administrativ, se stabilește sarcina probațiunii, potrivit căreia, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin.(1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sînt admisibile doar în baza prevederilor legale.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Astfel, instanţa de apel, verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanţe, constată că aceasta urmează a fi menţinută, ori concluziile primei instanţe, expuse în hotărâre, sunt în corespundere cu circumstanţele cauzei şi normele de drept material au fost aplicate corect.

Circumstanţele de fapt ale cauzei:

Completul specializat a stabilit că reclamantul *****, este născut la *****, în Ucraina, *****, este de naționalitate ucrainean și de religie creștin-ortodox.

La 19.07.2022 solicitantul de azil *****, s-a adresat la Direcţia azil şi apatridie al Biroului migrație și azil cu o cerere pentru acordare unei forme de protecţie în Republica Moldova fiind deţinut în Penitenciarul nr. 13, mun. Chişinău.

În cadrul notei de interviu întocmită la 06.07.2022, la sediul Penitenciarului nr. 13 Chișinău, reclamantul a declarat că motivul plecării din ţara de origine şi solicitării azilului în Republica Moldova, solicitantul a invocat că la 24.02.2022, trupele armate ruseşti au iniţiat atacuri asupra teritoriul Ucrainei, iar la moment, au loc altercaţii militare între trupele ucrainene şi cele ruseşti, soldate cu mii de decese în rândurile populaţiei civile.

În acest context, solicitantul de azil a accentuat că din cauza conflictului militar existent, duce la imposibilitatea revenirii în ţara de origine.

În continuare, solicitantul a menţionat, că în timpul traversării frontierei de stat a Republicii Moldova cu scopul de a pleca în Egipt (turism), i-a fost comunicat de către organele de drept ale Republicii Moldova, precum că se află în căutare internaţională pe linia Interpol.

În acest sens, solicitantul a specificat că în Ucraina lucra în mod individual la o persoană care la rândul său a fost şi ea reţinută (nu a specificat unde a fost reţinut). Sarcina solicitantul era de a accesa anumite pagini web ce aveau acces limitat. A menţionat că doar executa indicaţiile persoanei la care activa. Însă, nu cunoştea că executa indicaţii contrar legislaţiei şi nu cunoştea despre consecinţele accesării a paginilor în cauză. Totodată, solicitantul a evidenţiat că detalii cu privire la circumstanţe pe cazul dat, nu cunoaşte.

Totodată, a comunicat că nu se poate întoarce în țara de origina, deoarece nu are unde și acolo e periculos, nu are loc de trai și școală la care să meargă copiii, deoarece au fost bombardate.

La 28.06.2023, de către Direcția azil și apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație, a fost emisă Decizia nr. 3630/23/DAA, prin care, urmare a examinării cererii de azil a dlui *****, în temeiul art. 19 alin. (3) din Constituția Republicii Moldova, art. 4 alin. (3) și art. 60 alin. (1) lit.c) din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, s-a decis respingerea cererii de azil. (f.d.27-31)

Nefiind de acord cu decizia nr. 3630/23/DAA din 28.06.2023, ***** s-a adresat în instanța de contencios administrativ cu prezenta acțiune.

Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 20 Cod administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 39 Cod administrativ, (1) Controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. (2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Conform art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea

publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, actele administrative individuale pot fi acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Instanța de apel statuează că, actul administrativ individual – decizia nr. 3630/23/DAA din 28.06.2023 Inspectoratului General pentru Migrație, constituie act defavorabil reclamantului, întrucât prin actul respectiv ultimului i-a fost refuzată cererea de azil.

Iar din analiza actului administrativ contestate, reieșind din solicitările înaintate, se atestă că acțiunea dedusă judecății este una în obligare conform art.206 Cod administrativ.

Completul judiciar atestă că, ***** este subiect de sesizare a instanței de contencios administrativ, a depus acțiunea în termen, iar acțiunea depusă nu este exceptată de la controlul judiciar, prin urmare, motive de inadmisibilitate a acțiunii în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, la caz nu sunt, din care motive, acțiunea este admisibilă și pe cale de consecință se va purcede la examinarea pe fond a acesteia.

Potrivit art.17 Legea privind azilul în Republica Moldova, nr. 270 din 18.12.2008, (1) Statutul de refugiat se recunoaşte, la solicitare, *străinului care, în virtutea unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat* pe motive de rasă, religie, naţionalitate, apartenenţă la un anumit grup social sau opinie politică, se află în afara ţării a cărei cetăţenie o deţine şi care nu poate sau, datorită acestei temeri, nu doreşte să se pună sub protecţia acestei ţări; sau care, nedeţinînd nici o cetăţenie şi găsindu-se în afara ţării în care îşi avea domiciliul legal şi obişnuit, ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu doreşte să se reîntoarcă.

Potrivit art. 19 Legea nr. 270 din 18.12.2008, protecţia umanitară se acordă străinului care nu îndeplineşte condiţiile pentru recunoaşterea statutului de refugiat, dar în a cărui privinţă există motive serioase şi întemeiate de a crede că, în cazul în care ar fi trimis în ţara sa de origine, ar fi supus unui risc real de a suferi vătămările grave definite la art. 45 alin. (3) şi nu poate sau, ca urmare a acestui risc, nu doreşte să obţină protecţia respectivei ţări.

Potrivit art. 42 Legea nr. 270 din 18.12.2008, (1) La soluţionarea cererilor de azil, autorităţile competente investighează din oficiu orice împrejurare de fapt şi de drept care ar putea conduce la soluţionarea cauzei, chiar dacă împrejurarea nu a fost invocată sau menţionată expres în cererea de azil sau în plîngere.

(2) La soluţionarea cererilor de azil, autorităţile competente au obligaţia să cerceteze toate aspectele relevante ale cererii de azil, în colaborare cu solicitantul, după caz, sau la solicitarea acestuia.

Potrivit art. 43 Legea nr. 270 din 18.12.2008, (1) Cererile de azil sînt examinate în mod individual, obiectiv şi imparţial de către un personal calificat, care cunoaşte standardele relevante aplicabile în domeniul legislaţiei privind azilul.

(2) La examinarea cererii se vor lua în considerare informaţiile precise şi actualizate din surse diferite despre situaţia generală din ţara de origine a solicitantului de azil, pentru evaluarea situaţiei lui personale.

(3) Motivele de acordare a unei forme de protecţie, în condiţiile prezentei legi, se examinează în cadrul unei proceduri unice, succesiv, din perspectiva corespunderii definiţiei de refugiat şi aflării în una din situaţiile pentru care se acordă protecţie umanitară.

(4) Cererile de acordare a protecţiei temporare se examinează în conformitate cu art.22–27.

Potrivit art. 44 Legea nr. 270 din 18.12.2008, atunci cînd o parte din motive sau cînd toate motivele invocate în cererea de azil, care ar justifica acordarea unei forme de protecţie, nu sînt probate cu documente sau cu alte dovezi, se acordă beneficiul dubiului dacă sînt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiţii:

a) solicitantul a depus toate eforturile pentru a-şi susţine cererea de azil;

b) toate elementele relevante aflate la dispoziţia solicitantului au fost prezentate, iar lipsa unor astfel de elemente a fost justificată în mod rezonabil;

c) declaraţiile solicitantului sînt considerate coerente şi plauzibile şi nu sînt contrazise de informaţiile din ţara de origine, relevante pentru cazul acestuia;

d) solicitantul a depus cererea de azil cît mai curînd posibil, iar eventuala întîrziere este justificată prin motive întemeiate;

e) credibilitatea generală a solicitantului a fost stabilită.

Potrivit art. 45 Legea nr. 270 din 18.12.2008, (1) Actele considerate ca fiind o persecuţie, în sensul art.17, trebuie:

a) să fie suficient de grave prin natura sau prin repetarea lor pentru a putea constitui o violare gravă a drepturilor fundamentale ale omului, în special a drepturilor de la care nu se pot face derogări potrivit art.15 alin.(2) din Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, încheiată la Roma la 4 noiembrie 1950, ratificată de Republica Moldova prin Hotărîrea Parlamentului nr.1298-XII din 24 iulie 1997;

b) să reprezinte o multitudine de măsuri, inclusiv violări ale drepturilor omului, care sînt suficient de grave pentru a afecta o persoană în măsura menţionată la lit.a).

(2) Actele de persecuţie care pot fi calificate ca atare potrivit alin.(1) pot să ia forma:

a) actelor de violenţă fizică şi psihică, inclusiv a celor de violenţă sexuală;

b) măsurilor legale, administrative, poliţieneşti şi/sau judiciare care sînt discriminatorii sau care sînt aplicate într-o manieră discriminatorie;

c) acuzării sau pedepsei discriminatorii sau disproporţionate;

d) imposibilităţii rejudecării ca urmare a unei pedepse discriminatorii sau disproporţionate;

e) acuzării sau pedepsirii ca urmare a refuzului de îndeplinire a serviciului militar în caz de conflict, atunci cînd îndeplinirea serviciului militar ar presupune săvîrşirea de infracţiuni sau de acte care cad sub incidenţa clauzelor de excludere prevăzute la art.17;

f) abuzurilor și actelor discriminatorii împotriva unor persoane din motive de gen sau abuzurilor și actelor discriminatorii împotriva minorilor.

(3) Prin vătămări grave, în sensul prezentei legi, se înţelege prezenţa uneia din următoarele situaţii:

a) existenţa unei condamnări la pedeapsă capitală sau existenţa pericolului execuţiei;

b) tortura sau tratamentele ori pedepsele inumane sau degradante aplicate solicitantului în ţara sa de origine;

c) ameninţarea gravă şi individuală la viaţa sau la integritatea corporală a unui civil din motive de violenţă generalizată în situaţii de conflict armat internaţional sau intern.

Potrivit art. 48 Legea nr. 270 din 18.12.2008, la evaluarea temerii bine întemeiate de persecuţie sau a riscului real de a fi supus unor vătămări grave, autorităţile competente trebuie să se bazeze atât pe evenimente care au avut loc anterior părăsirii ţării de origine, cât şi pe cele care s-au desfăşurat ulterior părăsirii ţării sale de origine. O temere bine întemeiată de persecuţie sau un risc real de a fi supus unor vătămări grave se poate baza pe acţiuni exercitate de solicitant după părăsirea ţării de origine, în special, în cazul în care s-a stabilit că acţiunile respective constituie expresia şi continuarea convingerilor sau a orientărilor pe care le avea în ţara de origine.

Potrivit art. 63 alin. (2) lit. a) Legea nr. 270 din 18.12.2008, cererea de azil este considerată evident nefondată dacă solicitantul a făcut declarații incoerente, contradictorii, puțin plauzibile sau insuficiente, care fac, în mod cert, neconvingătoare afirmația sa că a fost supus unor persecuții.

Fiind investită cu judecarea prezentei cauze, Judecătoria Chișinău, sediul Centru prin hotărârea din 21 octombrie 2024 a respins acțiunea în contencios administrativ al reclamantului *****.

Completul judiciar constată că, hotărîrea instanței de fond este întemeiată, a fost adoptată cu aprecierea corectă a probelor administrate și aplicarea justă a normelor de drept material și procedural, reieșind din următoarele motive.

După cum rezultă din notele de interviu, reieșind din declarațiile reclamantului *****, acesta nu a fost supus unor tratamente contrare prevederilor art. 3 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului din partea autorităților Ucrainei, părăsind ţara de origine, din alte considerente, nefiind constrâns în acest sens.

În acest context, evaluând declarațiile făcute de solicitantul de azil nu a stabilit într-o măsură rezonabilă că rămânerea sa în continuare în țara sa de origine ar deveni intolerabilă pentru sine din motivele enunțate în definiția refugiatului, sau că ar deveni intolerabilă din aceleași motive dacă s-ar întoarce acolo, respectiv, Inspectoratul General Pentru Migrație, a concluzionat că nu rezultă existența unei temeri bine-întemeiate.

Deasemenea, dînsul nu a identificat nici un motiv imperios de temere, or, analizând motivele invocate de către solicitantul de azil, ceea ce ține de motivul părăsirii țării de origine și solicitării azilului, s-a conchis că aceasta nu a individualizat nici o temere rezonabilă, fapt ce a dus la concluzia de neimpunerea examinării elementului dat.

Tot în acest context trebuie de evidențiat că, solicitantul de azil nu a individualizat nici o acțiune, care ar fi îndreptată asupra sa, ce ar prezenta un pericol pentru viaţa personală.

Din cele relatate, Inspectorul General pentru Migrație a concluzionat că temerea solicitantului de azil cu privire la cererea de azil nu este întemeiată din punct de vedere subiectiv şi obiectiv, corespunzător, corect a fost stabilit că cererea lui *****, nu îndeplineşte condiţiile prevăzute de art. 19 din Legea privind azilul în Republica Moldova nr. 270 din 18.12.2008.

Prin urmare, corect a stabilit prima instanță că, situația din țara de origine al străinului nu prezintă un pericol atât pentru viața cât pentru și securitatea acestuia în cazul întoarcerii în țara de origine.

Corespunzător, reieșind din dispozițiile legale enunțate supra, raportat la circumstanțele cauzei, Completul specializat apreciază ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe, precum că la caz, nu se întrunesc temeiurile legale pentru acordarea azilului reclamantului *****, din motiv că ultimul nu a justificat iminența persecutării sale în ţara de origine pe principii stabilite de lege pentru acordarea azilului din partea unor agenții de persecuție sau vătămări grave, după cum acestea sunt definite de art. 47 al Legii nr. 270 din 18.12.2008, iminent, existența unei temeri bine întemeiate a reclamantului de a fi persecutat sau existența riscului real de a fi supus unor vătămări grave în ţara de origine.

Pe cale de consecință, în vederea admiterii cererii de azil este necesară efectuarea unei aprecieri individuale, în care solicitantul să demonstreze că există justificarea temerilor sale de persecuție, la fel, trebuie stabilită o legătură cauzală între actele de persecuție la care se presupune că a fost supus solicitantul de azil și

decizia sa de a fugi din țară, iar în cazul în care nu se poate stabili această legătură este dificil de apreciat că acesta are nevoie de protecția unui alt stat, fapta respectivă nefiind stabilită în prezenta cauză, contrar aserțiunilor reclamantului invocate în cererea de apel.

Astfel, instanța de apel a constatat fără echivoc că este corectă concluzia primei instanțe cu privire la legalitatea actului administrativ contestat – decizia Biroului Migrație și Azil al MAI nr. 3630/23/DAA din 28.06.2023, iar temeiuri de anulare al acesteia nu se atestă, or, reclamantul nu a administrat careva probe, care să demonstreze asupra faptului că în caz de reîntoarcere în țara de origine, viața sa se află în pericol, cît și faptul că există un risc real de a fi supus unor tratamente contrare prevederilor art. 3 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, or persoana care pretinde că va fi supusă unui risc, trebuie să susţină afirmaţiile sale cu probe incontestabile şi convingătoare.

Mai mult ca atât, potrivit informaţiei din sistemul informaţional Interpol, se comunică faptul că reclamantul ***** este anunțat în căutare internaţională de către autorităţile Statelor Unite ale Americii, Florida pentru infracţiunea de fraudă de înaltă tehnologie. În extrasul Interpol, este menţionat că în perioada 01.01.2015-24.02.2022 s-a produs infracţiunea dată, ulterior reclamantul a fost anunţat în căutare internaţională la data de 11.04.2022, indicând scopul- de arest, statutul- urmărire internaţională.

În conformitate cu dispozițiile art. 18 alin (2) lit. e) Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, (1) Un străin este exclus de la recunoaşterea statutului de refugiat în cazul în care prezintă pericol pentru ordinea publică sau pentru securitatea Republicii Moldova.

Iar art. 20 alin. (1) lit. d) Legea nr. 270 din 18.12.2008 prevede că, un străin este exclus de la acordarea protecţiei umanitare dacă există motive întemeiate să se creadă că prezintă un pericol pentru ordinea publică sau pentru securitatea Republicii Moldova;

Instanța de apel notează că, contrar normelor de drept care reglementează sarcina probațiunii în contencios administrativ conform art. 93 alin. (1) Cod administrativ, apelantul nu a adus careva probe în susținerea pretențiilor în instanța de apel, prin urmare, Completul judiciar concluzionează că instanța de fond just a aplicat normele legale relevante la circumstanțele speței, a dat apreciere completă obiectivă şi sub toate aspectele probelor, iar hotărîrea dată este legală şi întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor şi intereselor legitime ale participanţilor la proces.

Deasemenea, Completul judiciar mai consideră important de remarcat faptul că, apelantul utilizînd calea de atac, în limite legale nu a prezentat în instanța de apel probe, pe care nu a avut posibilitatea să le prezinte instanței de fond și care ar fi de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărîrea contestată, iar esența

alegațiilor din apel sunt similare celor expuse în fața primei instanțe, care au fost dezbătute și corect respinse.

Astfel, din considerentele menționate şi având în vedere că hotărârea primei instanţe este legală şi întemeiată, iar argumentele invocate de către apelant sunt nefondate şi combătute integral prin constatările expuse supra, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de ***** şi a menţine hotărârea primei instanţe.

În conformitate cu prevederile art.240 alin.(1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 CPC, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Apelul declarat de ***** se respinge.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 octombrie 2024.

Decizia cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii Bostan Angela

Cașcaval Andrei